

зувалъ чета отъ 12 души хайдутѣ и дошелъ въ Котленския балканъ, за да следи отблизо войната. Но скоро руси и турци се помирили, войната се прекратила. Раковски напустналъ четата си и тайно се прибралъ въ Котелъ, гдето презимувалъ.

Тукъ той написалъ своята книга „Горски пѣтникъ“, въ която описва живота на хайдутитѣ.

Раковски въ Австрия. Да стои скритъ въ Котелъ, повече не било възможно. Къмъ Коледа, преоблѣченъ и добре въоръженъ, той потеглилъ съ конь за гр. Свищовъ, и отъ тукъ вѣрни хора му помогнали да премине въ Ромъния.

Скоро заминалъ за Австрия, гдето се отдалъ на книжовна работа — писалъ книги, вестници и списания, изпращалъ ги тайно въ България да бунтува народа. Тукъ напечаталъ и издалъ книгата си „Горски пѣтникъ“.

Въ Русия. Турското правителство страшно се ядосвало на този голѣмъ и немирень българинъ, който, гдето отидѣлъ, все за бунтъ говорѣлъ. То настояло предъ австрийското правителство да изгони Раковски. Австрийцитѣ го арестували и изпратили задъ границата. Сега Раковски се прибралъ въ Русия, гдето продължилъ своята книжовна работа.

Въ Бѣлградъ. Заговорило се за война между сърби и турци. Макаръ Сърбия да е била свободна, турцитѣ имали право да държатъ своя войска въ Бѣлградъ и въ други укрепени сръбски градове.

Раковски скроилъ планъ за освобождение на България. Чрезъ едно хайдушко втурване въ България презъ Сърбия, да навлѣзе въ Стара-Планина и оттамъ постепенно да повдига българскитѣ села и градове на възстание, да образува българска войска и да я увеличава постепенно, докато освободи цѣла северна България.

Той издалъ позивъ да се събератъ въ Бѣлградъ български доброволци. Образува се една дружина отъ 600 души българи, наречена „Българска легия“. Тука дошли всички прочути български бунтовници: